

DECIZIA nr.640
din 21 noiembrie 2023

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023 privind numirea vicepreședinților Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Publicată în Monitorul Oficial nr.1179 din 27.12.2023

Marian Enache	- președinte
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Livia-Doina Stanciu	- judecător
Elena-Simina Tănăsescu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Oana-Cristina Puică	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023 privind numirea vicepreședinților Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.7525 din 19 octombrie 2023 și constituie obiectul Dosarului nr.2663L/2/2023.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate** se susține că Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 – prin care domnii Vlad Bontea și Pavel Popescu au fost numiți vicepreședinți în cadrul Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM – contravine prevederilor constituționale ale art.I alin.(5) privind obligativitatea respectării legii, ale art.147 referitor la deciziile Curții Constituționale și ale art.148 alin.(2) privind integrarea în Uniunea Europeană, întrucât a fost adoptată cu nerespectarea dispozițiilor art.11 alin.(1⁴) și alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, a considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr.336 din 14 iunie 2023, precum și a dispozițiilor art.7 paragraful 1 fraza întâi din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice.

4. Se consideră că Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 a fost adoptată de plenul celor două Camere reunite ale Parlamentului cu nerespectarea dispozițiilor art.11 alin.(1⁴) și alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, precum și a considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr.336 din 14 iunie 2023, așa încât au fost încălcate prevederile art.I alin.(5) și ale art.147 din Constituție. Astfel, în ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art.11 alin.(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, paragraful 40, potrivit căruia, „Chiar dacă hotărârea de numire este adoptată în cursul mandatului președintelui în exercițiu, nu înseamnă că se încalcă/scurtează/limitează mandatul acestuia, în condițiile în care aceasta prevede data de la care persoana este numită în funcție.” Se arată că mandatele vicepreședinților în funcție se încheiau la data de 11 octombrie 2023, în conformitate cu Hotărârea Parlamentului României nr.79/2017, adică la o zi după publicarea în Monitorul Oficial al României a Hotărârii Parlamentului nr.33/2023, criticată în prezenta cauză. Se susține că, pentru respectarea exigențelor constituționale, era necesară fie declanșarea procedurii în termen de 30 de zile de la data vacantării funcției, fie precizarea datei de la care vicepreședinții nou-numiți intră în funcție. De asemenea, potrivit susținerilor autorului sesizării, comisiile de specialitate ale celor două Camere ale Parlamentului au ignorat criteriul de selecție a candidaților prevăzut de dispozițiile art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, în conformitate cu care vicepreședinții ANCOM trebuie să aibă o experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general. În acest sens, se arată că, potrivit CV-ului său, domnul Vlad Bontea este de profesie jurist, absolvind, în anul 2012, Facultatea de Drept din cadrul Universității Bioterra din București. Conform datelor publice puse la dispoziție de Camera Deputaților cu privire la experiența sa profesională, între 4 ianuarie 2021 și 20 ianuarie 2023 a ocupat funcția de secretar general adjunct la

Autoritatea Electorală Permanentă. Autorul sesizării susține că în Adeverința nr.13172 din 9 octombrie 2023, eliberată de Autoritatea Electorală Permanentă și aflată la dosarul depus de candidat, se menționează că funcția relevantă de secretar general adjunct a fost exercitată până la data de 20 ianuarie 2023, când a fost emis Ordinul nr.52 din 20 ianuarie 2023. În CV-ul depus la dosar, candidatul specifică însă că a exercitat funcția în cadrul Autorității Electorale Permanente începând din ianuarie 2021 și până în luna februarie 2023. Tot din CV-ul domnului Vlad Bontea reiese că în perioada martie 2014 – mai 2016 a ocupat funcția de vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor. Autorul sesizării mai arată că între 4 septembrie 2012 și 15 ianuarie 2013 domnul Vlad Bontea a ocupat funcția de director de cancelarie, cu jumătate de normă, în cadrul Cancelariei Prefectului Județului Mehedinți. Se apreciază că domnul Vlad Bontea nu îndeplinește cerința legală privind experiența de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general. Se susține că, potrivit datelor publice puse la dispoziție de Camera Deputaților, nici domnul Pavel Popescu, licențiat în științe economice, nu are experiența cerută de dispozițiile art.11 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, întrucât nu a profesat minimum 5 ani în domeniile prevăzute de lege. Se arată că dispozițiile art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 prevăd drept condiție obligatorie o experiență minimă în domeniile de activitate specificate, fără să facă referire la alte concepte, cum ar fi vechimea în muncă, astfel că, în speță, nu se poate aprecia că este îndeplinită cerința prevăzută de lege, cerință care garantează o cunoaștere profundă și o expertiză solidă pentru a lua decizii informate și pentru a furniza o conducere de calitate a unei autorități publice. Absența unei experiențe semnificative poate afecta capacitatea de a înțelege aspectele specifice din domeniile respective, ceea ce poate duce la decizii greșite sau ineficiente. În plus, lipsa unei experiențe relevante poate submina încrederea părților interesate în competența și abilitățile vicepreședinților ANCOM, existând riscul de a compromite integritatea și eficacitatea proceselor sau deciziilor cu impact semnificativ în activitatea acestei instituții. Așadar, este esențial ca persoanele vizate să aibă un nivel adecvat de experiență pentru a-și exercita funcția în mod eficient și profesionist.

5. În continuare, se susține că nesocotirea dispozițiilor art.7 paragraful 1 fraza întâi din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice conduce la încălcarea prevederilor art.148 alin.(2) din Constituție. Directiva europeană menționată prevede în mod clar că numirile în poziții-cheie, cum este și cea de vicepreședinte al ANCOM, trebuie să se bazeze pe criterii de „autoritate și experiență profesională recunoscute, [...] merit, competențe, cunoștințe și experiență”. Astfel, această directivă impune ca numirile să fie făcute în mod echitabil, fără nicio influență politică. Or, având în vedere informațiile publice disponibile, există îngrijorări serioase cu privire la faptul că cei doi vicepreședinți nu au experiența sau calificarea adecvată pentru funcția respectivă, nefiind respectate cerințele stabilite în directivă.

6. În precizările privind sesizarea de neconstituționalitate, formulate ulterior de autorul acesteia, se arată că președinții Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor din cadrul Camerei Deputaților și Comisiei pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială din cadrul Senatului au trimis, la data de 23 octombrie 2023, adrese către secretarul general al Camerei Deputaților prin care au învederat că, „pentru o mai bună claritate a normei”, ar trebui să se menționeze în textul actului normativ că data începerii mandatului celor doi vicepreședinți este 11 octombrie 2023. Autorul sesizării de neconstituționalitate consideră că respectiva precizare – care s-a materializat în rectificarea, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.970 din 25 octombrie 2023, a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023 – nu acoperă neconstituționalitatea acestei hotărâri. Astfel, se susține că rectificarea are caracter retroactiv, întrucât mandatele vicepreședinților anteriori s-au suprapus deja cu cele ale noilor vicepreședinți în zilele de 10 și 11 octombrie 2023. Or, rectificarea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, la data de 25 octombrie 2023, în condițiile în care vicepreședinții actuali și-au început mandatele la data publicării în Monitorul Oficial al României a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023, respectiv la 10 octombrie 2023. Se consideră că această „pseudoprocedură” de rectificare, prin care, în fapt, se instituie prevederi cu caracter retroactiv, constituie un precedent deosebit de periculos, singura soluție fiind declararea ca neconstituțională a hotărârii criticate. Se menționează că, în această situație, se pune problema drepturilor, inclusiv de natură salarială, ale vicepreședinților anteriori și ale celor noi. De asemenea, se arată că nu există o procedură legală pentru a modifica pe fond o hotărâre a Parlamentului fără votul plenului Parlamentului. Unul dintre pilonii fundamentali ai unei democrații este principiul separării puterilor în stat, unde fiecare ramură are atribuțiile ei specifice și o autonomie bine definită. Parlamentul, în calitate de putere legislativă, are printre atribuțiile sale și adoptarea de hotărâri. Dacă se permite modificarea unei hotărâri parlamentare fără votul plenului, adică al parlamentarilor, se încalcă acest principiu și se ajunge la neconstituționalitatea deciziilor luate. Or, Parlamentul este format din reprezentanții aleși ai cetățenilor

și, prin votul lor, ei reflectă voința poporului. O hotărâre a Parlamentului este rezultatul unui consens sau al unei majorități. A permite modificarea unei astfel de hotărâri fără votul plenului înseamnă a ignora vocea cetățenilor și principiile constituționale dezvoltate de-a lungul timpului în jurisprudența Curții Constituționale. Dacă s-ar accepta o astfel de practică, s-ar crea un precedent care ar putea fi folosit în viitor pentru a justifica alte modificări fără votul Parlamentului, ceea ce ar putea duce la abuzuri. Potrivit dispozițiilor art.17 din Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care, după publicarea actului normativ, se descoperă erori materiale, la cererea organului emitent, adresată secretarului general al Camerei Deputaților, se procedează la publicarea unei rectificări, cu avizul prealabil al Consiliului Legislativ, fiind interzisă, sub sancțiunea nulității, modificarea prevederilor unor acte normative prin recurgerea la operațiunea rectificării. Or, în speță, rectificarea s-a făcut fără avizul Consiliului Legislativ și a modificat prevederile actului inițial, prin introducerea unui termen care nu era prevăzut, astfel că nu este pusă în discuție o eroare materială, ci o modificare de fond. Totodată, se susține că rectificarea nu a fost făcută, așa cum s-a pretextat, „pentru o mai bună claritate a normei”, ci cu scopul de a acoperi neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023 ulterior sesizării Curții Constituționale de către Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților. Se consideră că, prin rectificare, hotărârea criticată nu a devenit constituțională, având în vedere că aceasta și-a produs deja efectele cu privire la începerea mandatelor noilor vicepreședinți ai ANCOM. Totodată, așa cum s-a precizat anterior, legea nu permite rectificarea unei norme pentru o mai bună claritate. Ideea în sine de modificare pentru o mai bună claritate duce la concluzia unei modificări privind fondul actului normativ, iar nu a unei îndreptări de eroare materială. Se arată că, în speță, procesul prin care a fost realizată rectificarea este nelegal atât în ceea ce privește modalitatea de realizare, cât și prin încercarea de modificare a fondului textului inițial. Pentru ca cetățenii să poată avea încredere în stabilitatea juridică a unei țări, este esențial ca aceștia să se poată baza pe o procedură legislativă clară și consistentă. Modificarea hotărârilor parlamentare fără un vot corespunzător, prin rectificări, ar aduce incertitudine și ar eroda încrederea în procesul legislativ. În concluzie, se apreciază că orice procedură care ar permite modificarea pe fond a unei hotărâri a Parlamentului fără votul plenului acestuia nu numai că ar fi contrară principiilor fundamentale ale democrației, dar ar crea și un precedent care ar putea fi exploatat în moduri imprevizibile și periculoase în viitor. Acest lucru ar fi de natură să erodeze încrederea în instituțiile democratice ale statului și să submineze stabilitatea și ordinea de drept.

7. În conformitate cu dispozițiile art.27 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului pentru a comunica punctele de vedere ale celor două birouri permanente.

8. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** apreciază că sesizarea formulată este neîntemeiată. Astfel, se consideră că autorul sesizării invocă în mod formal încălcarea prevederilor art. 1 alin.(5) din Legea fundamentală în ceea ce privește numirea vicepreședinților ANCOM, întrucât nu argumentează respectiva încălcare în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, așa cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins a fi încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către prezenta sesizare (Decizia nr.307 din 28 martie 2012, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, Decizia nr.1094 din 20 decembrie 2012, Decizia nr.335 din 4 iulie 2013, Decizia nr.234 din 2 iunie 2020, Decizia nr.18 din 14 ianuarie 2021 și Decizia nr.59 din 16 februarie 2022). Se arată că autorul sesizării susține că încălcarea exigențelor prevederilor art.1 alin.(5) din Constituție ar deriva din nerespectarea dispozițiilor art.11 alin.(14) și alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, însă nu prezintă relevanța constituțională a acestor norme legale sau un raport de cauzalitate care să determine presupusa neconstituționalitate ca urmare a presupusei nerespectări a normelor infraconstituționale, ci se aduc mai degrabă opinii și considerații personale cu privire la activitatea și pregătirea profesională a candidaților numiți în funcția de vicepreședinte la ANCOM, precum și cu privire la importanța în cadrul sistemului de drept românesc a normelor legale invocate.

9. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, potrivit căroră vicepreședinții ANCOM trebuie să aibă o experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general, se consideră că aspectele invocate nu pot fi avute în vedere, acestea fiind opinii subiective raportate numai la o parte a activității în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic din întregul parcurs profesional al domnilor Vlad Bontea și Pavel Popescu. Se apreciază că în cauză sunt incidente dispozițiile art.46 alin.(1) din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, potrivit căroră perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în specialitate, cu toate drepturile prevăzute de lege. Cu privire la candidatura domnului Vlad Bontea, care este licențiat în drept, se arată că CV-ul și celelalte înscrisuri depuse atestă atât experiența profesională în domeniile

cerute de lege, cât și vechimea de cel puțin 5 ani, fiind respectate exigențele prevăzute de dispozițiile art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, astfel că domnul Vlad Bontea a fost numit în funcție în mod legitim. În susținerea îndeplinirii condiției reglementate de prevederile art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, sunt anexate înscrisuri care certifică faptul că domnul Vlad Bontea are o vechime relevantă pentru numirea în funcția de vicepreședinte al ANCOM de cel puțin 8 ani. Mai exact, acesta a deținut funcția de vicepreședinte, cu rang de secretar de stat, la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor în perioada 2014–2016, conform Adeverinței nr.11634 din 24 octombrie 2023; a exercitat mandatul de deputat în legislatura 2016–2020, conform Adeverinței de la Camera Deputaților nr.9/13899 din 1 septembrie 2021; în perioada 2021–2023 a deținut funcția de secretar general adjunct în cadrul Autorității Electorale Permanente, unde a coordonat activitatea Direcției generale juridice și resurse umane și a fost delegat să reprezinte instituția în raport cu instanțele de judecată din România, fiind numit prin Ordinul Președintelui Autorității Electorale Permanente nr.7 din 5 ianuarie 2021; iar în perioada 13 februarie 2023 – 10 octombrie 2023 a fost angajat în funcția de consilier parlamentar la Camera Deputaților, conform Adeverinței nr.9/14051 din 16 octombrie 2023. Cu privire la candidatura domnului Pavel Popescu, se arată că CV-ul și celelalte înscrisuri depuse atestă atât vechimea de cel puțin 5 ani în domeniile cerute de lege, cât și experiența profesională, fiind respectate exigențele dispozițiilor art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, astfel că domnul Pavel Popescu a fost numit în funcție în mod legitim. În susținerea îndeplinirii cerinței legale, sunt anexate înscrisuri care certifică faptul că domnul Pavel Popescu, licențiat în științe economice și informatică, are o vechime relevantă pentru numirea în funcția de vicepreședinte al ANCOM de cel puțin 6 ani și 9 luni. Mai exact, potrivit Adeverinței emise de Camera Deputaților cu nr.9/13780 din 9 octombrie 2023, domnul Pavel Popescu a fost ales deputat în legislaturile 2016 – 2020 și 2020 – 2023, cele două mandate de deputat însumând cel puțin 6 ani și 9 luni vechime, întrucât data încetării mandatului de deputat al domnului Pavel Popescu, ca urmare a demisiei, este 11 octombrie 2023, potrivit Hotărârii Camerei Deputaților nr.60/2023 privind vacantarea unui loc de deputat. Totodată, se arată că în exercițiul mandatului de deputat, în perioada 2016-2020, candidatul a deținut și funcția de secretar al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor din Camera Deputaților, iar din anul 2020 până la data demisiei a avut calitatea de membru al aceleiași comisii, astfel că, și în cazul domnului Pavel Popescu, funcțiile îndeplinite se circumscriu competenței ANCOM.

10. În sprijinul argumentelor aduse, se invocă și considerentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr.336 din 14 iunie 2023, paragraful 50. Astfel, în acord cu jurisprudența Curții, condițiile privind experiența profesională, atât sub aspectul relevanței acesteia, cât și sub aspectul obiectiv al duratei minime de vechime, au fost analizate de cele două comisii reunite, respectiv Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială din Senat și Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor din Camera Deputaților, în exercițiul atribuției de verificare a îndeplinirii cerințelor legale de către candidații la funcția de vicepreședinte la ANCOM. Ca urmare, cele două comisii au înaintat plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului raportul comun favorabil, din care reiese lista candidaților care au îndeplinit condițiile prevăzute de dispozițiile art.11 alin.(3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009. În continuare, potrivit prevederilor art.99 și 100 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr.4/1992, s-a procedat la dezbaterea raportului, iar în urma votului plenului reunit, candidaturile domnilor Vlad Bontea și Pavel Popescu au întrunit numărul necesar de voturi pentru desemnarea în funcțiile de vicepreședinți ai ANCOM. În concluzie, se apreciază că Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.11 alin.(3) lit.a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, în exercițiul marjei exclusive de apreciere a oportunității numirii în funcția de vicepreședinte al ANCOM ce aparține Parlamentului, căruia Curtea Constituțională nu i se poate substitui, potrivit jurisprudenței sale constante, și, ca atare, se solicită respingerea acestei critici de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

11. Referitor la presupusa încălcare a dispozițiilor art.11 alin.(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, care prevăd că propunerile de candidați pentru funcția de vicepreședinte la ANCOM se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării funcțiilor, se arată că, în speță, mandatele de vicepreședinte ale domnilor Iana Bogdan Cristian și Lovin Eduard Lucian se încheiau la data de 11 octombrie 2023, conform Hotărârii Parlamentului României nr.79/2017, la o zi după publicarea în Monitorul Oficial al României a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023. În acest context, este evident că domnii Vlad Bontea și Pavel Popescu nu pot exercita atribuțiile de vicepreședinți ai ANCOM decât începând cu data de 11 octombrie 2023. Se arată că hotărârea de numire nu prevede în mod expres că mandatul noilor vicepreședinți ar începe la data de 10 octombrie 2023, iar interpretarea prezentată de autorul sesizării de neconstituționalitate, în sensul începerii noilor mandate la data de 10 octombrie 2023, nu poate fi

primită, întrucât aceasta ignoră faptul că hotărârea atacată reprezintă un act normativ infralegal, care nu produce efecte *ut singuli*, ci este adoptat în exercițiul și/sau în organizarea aplicării unui cadru juridic expres prevăzut de lege, de la care nu poate deroga. Ca atare, întrucât hotărârea criticată nu consacră intervenirea vreuneia dintre cauzele de încetare anticipată a mandatelor foștilor vicepreședinți ai ANCOM, reglementate de prevederile art.11 alin.(5) lit.a)–e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, ca temei pentru numirea noilor vicepreședinți, este de la sine înțeles că numirea acestora din urmă operează de la încetarea de drept a mandatelor foștilor vicepreședinți, respectiv de la expirarea acestora, conform dispozițiilor art.11 alin.(5) lit.f) din același act normativ.

12. Mai mult decât atât, se arată că, la data de 23 octombrie 2023, Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor din Camera Deputaților și Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială din Senat au solicitat publicarea unei rectificări cu privire la precizarea datei începerii mandatelor de vicepreședinte, respectiv data de 11 octombrie 2023. Cele două solicitări au fost dezbătute în ședința din data de 24 octombrie 2023 a Birourilor permanente reunite, prilej cu care s-a hotărât declanșarea procedurii de rectificare a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023, conform stenogramei ședinței. Precizarea datei începerii mandatelor vicepreședinților ANCOM, ulterior intrării în vigoare a Hotărârii Parlamentului nr.33/2023, nu are semnificația unei clarificări și nu reprezintă o modificare adusă hotărârii, ci este menită să înlăture o omisiune și contribuie implicit și la evidențierea datei la care urmează să înceteze mandatele noilor vicepreședinți ai ANCOM. Astfel, în urma hotărârii Birourilor permanente reunite, Departamentul Legislativ din Camera Deputaților a fost delegat în vederea îndeplinirii procedurilor de rectificare a hotărârii, rectificare publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.970 din 25 octombrie 2023, evitându-se, astfel, posibilitatea interpretării datei de începere/încetare a mandatelor de vicepreședinte ale domnilor Vlad Bontea și Pavel Popescu. Prin urmare, se consideră că nu se aduce atingere principiilor legale și constituționale nici cu privire la data numirii și nici cu privire la cea a vacantării funcției.

13. Referitor la termenul „[...] de 30 de zile de la data vacantării funcțiilor”, prevăzut în dispozițiile art.11 alin.(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, se arată că acesta a fost instituit tocmai pentru a nu se ajunge la un blocaj instituțional și are în vedere asigurarea cu prioritate a stabilității și continuității conducerii ANCOM. Se invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.336 din 14 iunie 2023, paragraful 39. În concluzie, se apreciază că Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor art.11 alin.(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 și se solicită respingerea acestei critici de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

14. Cu privire la invocarea de către autorul sesizării a presupusei încălcări a prevederilor art.148 alin.(2) din Constituție, se susține că aceasta este pur formală. Autorul sesizării nu relevă în cadrul argumentării sale cum anume este încălcată prevalența dreptului european prin adoptarea hotărârii parlamentare criticate, nefiind evidențiat niciun raport de causalitate care să atragă nerespectarea exigențelor constituționale ale art.148 alin.(2). Se precizează că, dimpotrivă, prevederile dreptului european invocat au fost respectate prin îndeplinirea criteriilor legale de numire în funcția de vicepreședinte la ANCOM, după cum s-a arătat anterior, acestea reflectând în legislația română criteriile reglementate la nivel comunitar. Consecința directă a pluralismului juridic, legea internă nu poate fi invalidată în cadrul ordinii juridice interne datorită faptului că nu este compatibilă cu dreptul Uniunii Europene, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr.59 din 17 ianuarie 2007. Totodată, prin Decizia nr.137 din 25 februarie 2010, Curtea a reținut că sarcina aplicării cu prioritate a reglementărilor comunitare obligatorii în raport cu prevederile legislației naționale revine instanței de judecată, iar, în cazul în care s-ar accepta punctul de vedere că instanța constituțională poate stabili constituționalitatea sau neconstituționalitatea unui text de lege raportat la prevederile unui act comunitar, s-ar încălca, în plus, competențele Curții de Justiție a Uniunii Europene, din moment ce aceasta are competența să interpreteze tratatele. Se mai invocă, în acest sens, Deciziile Curții Constituționale nr.1249 din 7 octombrie 2010 și nr.1596 din 26 noiembrie 2009. În concluzie, se apreciază că hotărârea criticată a fost adoptată fără a se aduce atingere prevalenței dreptului european, fiind respectate prevederile art.148 alin.(2) din Legea fundamentală, și ca atare se solicită respingerea acestei critici de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

15. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art.147 din Constituție, se susține că aceasta este inadmisibilă, întrucât nu este argumentată de autorul sesizării. Astfel, acesta doar enunță o pretinsă încălcare a normei constituționale, fără a prezenta vreun argument sau raționament care să evidențieze o posibilă neconstituționalitate a hotărârii de numire a celor doi vicepreședinți ai ANCOM. În concluzie, se apreciază că hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 a fost adoptată cu respectarea prevederilor art.147 din Constituție, pretins a fi încălcate, având în vedere că această critică nu este susținută și, prin urmare, nu poate fi reținută drept viciu de neconstituționalitate.

16. Referitor la precizările suplimentare ale autorului sesizării, comunicate ulterior instanței de

contencios constituțional, se susține că acestea nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, ci reprezintă susțineri și îngrijorări personale cu privire la o situație de fapt și, respectiv, cu privire la actualul cadru normativ care reglementează instituția juridică a rectificării actelor publicate în Monitorul Oficial al României. Cu privire la procedura de rectificare, se arată că aceasta reprezintă un eveniment legislativ reglementat de dispozițiile art.71 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eveniment legislativ distinct de procedura de modificare, aceasta din urmă cunoscând o reglementare diferită în cadrul aceluiasi act normativ. Totodată, instituția rectificării este reglementată și în alte acte normative primare și secundare, cum ar fi: Legea nr.73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, republicată, Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată, Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, precum și Ordinul secretarului general al Camerei Deputaților nr.367/2022 privind procedurile publicării, republicării și rectificării, precum și ale publicării în numere speciale a actelor în Monitorul Oficial al României. Se arată că, așa cum reiese din prevederile Legii nr.24/2000, rectificarea reprezintă acel eveniment legislativ prin care se îndreaptă erori materiale descoperite după publicarea actului normativ în Monitorul Oficial al României, iar modificarea reprezintă acel eveniment legislativ prin care se schimbă expres conținutul unei soluții normative, acesta redându-se într-o nouă formulare, operațiune realizată prin adoptarea unui act normativ de același grad cu cel modificat. Prin urmare, susținerea autorului sesizării, conform căreia nu există procedură legală pentru operarea rectificării publicate în Monitorul Oficial al României, nu poate fi primită de Curtea Constituțională.

17. Cu privire la procesul de rectificare a hotărârii criticate, se susține că acesta s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de Legea nr.24/2000 și de Ordinul secretarului general al Camerei Deputaților nr.367/2022. Așa cum s-a arătat mai sus, inițiativa de rectificare a aparținut celor două comisii raportoare, cu aprobarea Birourilor permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, scopul fiind îndreptarea erorii materiale determinate de omisiunea precizării în raportul comun a datei de începere a mandatului celor doi noi vicepreședinți ai ANCOM. În continuare, Departamentul Legislativ, împuternicit de Birourile permanente reunite, a procedat la întocmirea unei note de rectificare și la înaintarea acesteia secretarului general al Camerei Deputaților, potrivit dispozițiilor art.15 din Ordinul secretarului general al Camerei Deputaților nr.367/2022, nefiind necesar avizul Consiliului Legislativ pentru publicarea acestei rectificări. De altfel, prin Adresa nr.A419 din 25 octombrie 2023, Consiliul Legislativ a comunicat că nu are competența legală de a aviza rectificarea Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023, astfel că s-a procedat la publicarea rectificării în Monitorul Oficial al României. În concluzie, rectificarea hotărârii criticate a respectat întrutotul exigențele prescise de lege și nu este de natură să atragă vicii de neconstituționalitate.

18. Având în vedere toate argumentele prezentate, se apreciază că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate formulate în sesizare, întrucât nu există impedimente de natură constituțională în numirea domnului Vlad Bontea și a domnului Pavel Popescu în funcția de vicepreședinte la ANCOM, fiind respectate criteriile legale pentru numirea acestora, astfel că nu este viciată constituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023. Prin urmare, se apreciază că prezenta sesizare de neconstituționalitate este neîntemeiată și se propune respingerea acesteia.

19. **Biroul permanent al Senatului** nu a comunicat Curții Constituționale punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.l) din Constituție și ale art.1, 10 și 27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

21. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 privind numirea vicepreședinților Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.915 din 10 octombrie 2023, potrivit căreia: „*Articol unic. – Se numesc, pentru un mandat de 6 ani, în funcția de vicepreședinte la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații domnul Bontea Vlad și domnul Popescu Pavel.*”

22. Autorul sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale ale art.I alin.(5) privind obligativitatea respectării legii, ale art.147 referitor la deciziile Curții Constituționale și ale art.148 alin.(2) privind integrarea în Uniunea Europeană.

23. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art.146 lit.l) din Constituție coroborat cu art.27 din Legea nr.47/1992, atât sub aspectul obiectului, fiind vorba *lato sensu* despre o hotărâre adoptată de plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, cât și sub aspectul titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind formulată de un grup parlamentar – Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților –, sub semnătura liderului acestuia.

24. Cu privire la îndeplinirea celorlalte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege în jurisprudența Curții, se constată că o astfel de condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea Deciziile nr.53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, și Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012).

25. De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate în dispozițiile art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin prevederile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului reunit al celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr.307 din 28 martie 2012, precitată, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată, și Decizia nr.628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.52 din 22 ianuarie 2015).

26. În speță, criticile de neconstituționalitate a hotărârii vizează problema încălcării prevederilor art.I alin.(5), ale art.147 și ale art.148 alin.(2) din Constituție. Într-o primă critică, se susține că Parlamentul a adoptat hotărârea de numire a noilor vicepreședinți ai Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, în cursul mandatului vicepreședinților în exercițiu, fără precizarea datei de la care noii vicepreședinți intră în funcție. Se invocă încălcarea dispozițiilor art.11 alin.(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.174 din 19 martie 2009, potrivit căreia propunerile de candidați pentru funcția de vicepreședinte se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării acesteia, precum și a considerentelor din Decizia Curții Constituționale nr.336 din 14 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.907 din 9 octombrie 2023, paragraful 40. Se susține că, pentru respectarea exigențelor art.1 alin.(5) și ale art.147 din Constituție, era necesară fie declanșarea procedurii de numire a vicepreședinților ANCOM în termen de 30 de zile de la data vacantării funcției, fie precizarea datei de la care noii vicepreședinți intră în funcție. Cea de-a doua critică susține că Parlamentul a numit în funcția de vicepreședinte la ANCOM două persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, și anume de dispozițiile art.11 alin.(3) lit.a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, potrivit căreia vicepreședinții ANCOM trebuie să aibă o „experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general”. De asemenea, se consideră că se încalcă și prevederile art.7 paragraful 1 fraza întâi din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice. Se susține că, în acest mod, se aduce atingere prevederilor art.I alin.(5) și ale art.148 alin.(2) din Legea fundamentală.

27. Curtea constată că aceste critici sunt efective și au incidență cu privire la principiul respectării legilor, fiind indicate aspecte punctuale, obiective și comprehensibile de pretinsă încălcare a legii. Ținând seama de faptul că nicio autoritate publică nu dispune de o marjă de apreciere în privința respectării legilor, Curtea reține că aceste critici necesită o analiză pe fond, astfel că sesizarea având ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 îndeplinește condițiile de admisibilitate.

28. Critica privind adoptarea hotărârii de numire a noilor vicepreședinți ai ANCOM în cursul mandatului vicepreședinților în exercițiu, fără precizarea datei de la care noii vicepreședinți intră în funcție, este fundamentată pe dispozițiile art.11 alin.(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, potrivit căreia „(1⁴) Propunerile de candidați pentru funcțiile prevăzute la alin.(1) [președinte

și vicepreședinți ai ANCOM - s.n.] se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării funcțiilor.”

29. În acest sens, Curtea observă că, prin Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, precitată, a respins, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.21/2023 privind numirea președintelui ANCOM și a reținut, în paragraful 39, că, „potrivit art.11 alin.(7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, «Membrii ale căror mandate au expirat rămân în funcție până la numirea succesorilor lor», însă această normă se referă la o situație de provizorat la care indică soluția de urmat, astfel că incidența sa vizează cazuri extreme. Pentru a limita întinderea în timp a situației de provizorat, art.11 alin.(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 a stabilit că propunerile de candidați pentru funcția de președinte al ANCOM se înaintează Birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, în termen de 30 de zile de la data vacantării funcției. Dar acest lucru nu înseamnă că textul menționat trebuie să devină și regula, acesta vizând o soluție *in extremis*, de ultimă instanță, aplicabilă atunci când procedura de numire nu a putut fi parcursă la timp, până la expirarea mandatului președintelui în exercițiu, din varii motive. Acesta se aplică atunci când ritmicitatea numirilor și continuitatea mandatelor (pline) nu pot fi asigurate. Astfel, analizând acest text, se constată că termenul prevăzut a fost instituit pentru a evita blocajele instituționale, precum și prelungirea *sine die* a numirii președintelui/ vicepreședinților ANCOM.” De asemenea, Curtea amintește considerentele reținute în paragraful 40 din Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, potrivit căreia, „Chiar dacă hotărârea de numire este adoptată în cursul mandatului președintelui în exercițiu, nu înseamnă că se încalcă/scurtează/limitează mandatul acestuia, în condițiile în care aceasta prevede data de la care persoana este numită în funcție. În cazul de față, hotărârea indică data numirii în funcție – începând cu data de 11 mai 2023 –, ceea ce înseamnă că este respectată durata mandatului președintelui ANCOM în exercițiu, care expira pe data de 11 mai 2023 (a se vedea articolul unic din Hotărârea Parlamentului României nr.28/2020 privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.940 din 13 octombrie 2020, care prevede că «Se numește domnul Stoica Vlad Ștefan în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații pentru perioada rămasă a mandatului de 6 ani început la data de 11 mai 2017».” Prin decizia mai sus menționată, paragrafele 41 și 42, Curtea a concluzionat că dispozițiile art.11 alin.(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 nu exprimă un scop în sine, ci consacră un mijloc procedural menit să curme starea de provizorat în numirea președintelui ANCOM. Ca atare, apelarea la acesta se face *in extremis*, atunci când continuitatea firească a numirilor nu poate fi asigurată. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a statuat că în procedura de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr.21/2023 nu au fost încălcate dispozițiile din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 invocate, astfel că nu se poate reține nici încălcarea prevederilor art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

30. Revenind la cauza de față, Curtea constată că vicepreședinții în exercițiu ai ANCOM au fost numiți prin Hotărârea Parlamentului României nr.79 din 11 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.805 din 11 octombrie 2017, care prevedea că: „Articol unic. – Se numesc, pentru un mandat de 6 ani, în funcțiile de vicepreședinte la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, domnii Iana Bogdan Cristian și Lovin Eduard Lucian.” Vicepreședinții astfel numiți și-au exercitat mandatul în intervalul 11 octombrie 2017–10 octombrie 2023 inclusiv, funcția ocupată urmând să devină vacantă la data de 11 octombrie 2023. Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 privind numirea noilor vicepreședinți ai ANCOM, criticată în prezenta cauză, are un conținut similar cu hotărârea anterioară – singura diferență fiind reprezentată, în mod evident, de numele persoanelor desemnate – și a fost adoptată de Parlament la data de 10 octombrie 2023 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.915 din 10 octombrie 2023, așadar în ultima zi de mandat a vicepreședinților în funcție. În lipsa precizării în cuprinsul hotărârii criticate a datei de la care noii vicepreședinți intră în funcție, se pune doar o problemă de interpretare, întrucât un nou mandat nu poate să înceapă decât în momentul în care încetează mandatul anterior în unul dintre modurile prevăzute de dispozițiile art.11 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009. Or, în speță nu a intervenit niciuna dintre cauzele de încetare anticipată a mandatelor vicepreședinților ANCOM numiți prin Hotărârea Parlamentului României nr.79/2017 – reglementate de prevederile art.11 alin.(5) lit.a)–e) și g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, ceea ce înseamnă că numirea noilor vicepreședinți ai ANCOM operează la expirarea mandatelor vicepreședinților în exercițiu, potrivit dispozițiilor art.11 alin.(5) lit.f) din același act normativ, și anume la data de 11 octombrie 2023.

31. Așa fiind, considerentele mai sus citate din Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, paragrafele 39–42, își păstrează valabilitatea, *mutatis mutandi*, și în prezenta cauză, cu precizarea că data de la care începe mandatul noilor vicepreședinți ai ANCOM, numiți prin Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023, se deduce din interpretarea acestei hotărâri în corelare cu Hotărârea Parlamentului României nr.79/2017, ținând cont de succesiunea mandatelor în timp.

32. Prin urmare, critica privind adoptarea hotărârii de numire a vicepreședinților ANCOM în cursul mandatului vicepreședinților în exercițiu, fără precizarea datei de la care noii vicepreședinți intră în funcție, este nefundată, întrucât, în procedura de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023, nu au fost încălcate dispozițiile art.11 alin.(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, astfel că nu se poate reține nici încălcarea prevederilor art.1 alin.(3) și ale art.147 din Constituție.

33. Referitor la precizările privind sesizarea de neconstituționalitate, formulate de autor, în sensul că rectificarea hotărârii criticate, prin menționarea datei de la care noii vicepreședinți intră în funcție, nu acoperă neconstituționalitatea acestei hotărâri – rectificare publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.970 din 25 octombrie 2023 –, se observă că nu se impune o analiză distinctă, având în vedere că Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 a fost adoptată cu respectarea cerințelor constituționale invocate.

34. Critica privind numirea în funcția de vicepreședinte la ANCOM a două persoane care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege este fundamentată pe dispozițiile art.11 alin.(3) lit.a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, potrivit căreia vicepreședinții ANCOM trebuie să aibă o experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general.

35. Consacrarea caracterului dihotomic al condițiilor legale pe care persoanele numite trebuie să le îndeplinească, și anume condiții obiective și condiții subiective, are drept consecință doar admisibilitatea unui control efectuat de instanța constituțională exclusiv în ceea ce privește condițiile obiective (Decizia nr.296 din 18 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.569 din 10 iunie 2022, paragraful 33, și Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, precitată, paragraful 44).

36. Raportat la cauza de față, Curtea constată că textul de lege invocat impune o „experiență de cel puțin 5 ani în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic ori economic în general” pentru ca o persoană să aibă vocația de a fi numită în funcția de vicepreședinte al ANCOM. Așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, paragraful 46, din punct de vedere semantic există diferențe între „vechime” [în funcție] și „experiență”. Acest din urmă termen se referă și la un anumit grad de cunoaștere a domeniului, astfel că, în realitate, condiția analizată exprimă în sine un aspect obiectiv circumscris duratei activității prestate (5 ani) și unul subiectiv (nivelul cunoștințelor dobândite).

37. Analizând actele depuse la dosarul cauzei, Curtea constată că domnul Vlad Bontea, de profesie jurist, a exercitat mandatul de deputat în legislatura 20 decembrie 2016–20 decembrie 2020. Or, potrivit dispozițiilor art.46 alin.(1) din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.49 din 22 ianuarie 2016, „*Perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în specialitate, cu toate drepturile prevăzute de lege*”. De asemenea, domnul Vlad Bontea a ocupat funcțiile de: consilier parlamentar la cabinetul președintelui Camerei Deputaților (13 februarie 2023–10 octombrie 2023), secretar general adjunct la Autoritatea Electorală Permanentă (4 ianuarie 2021–9 februarie 2023), vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (11 martie 2014–3 noiembrie 2016) și director de cancelarie, cu jumătate de normă, în cadrul Cancelariei Prefectului Județului Mehedinți (4 septembrie 2012–15 ianuarie 2013). Cele indicate mai sus sunt menționate în adevărurile emise de instituțiile antereferite. Prin urmare, Curtea constată că domnul Vlad Bontea a desfășurat activitate mai mult de 5 ani în domeniul juridic.

38. De asemenea, din actele depuse la dosar, se constată că domnul Pavel Popescu, licențiat în științe economice, a exercitat mandatul de deputat în legislatura 20 decembrie 2016–20 decembrie 2020 și, respectiv, în perioada 21 decembrie 2020–10 octombrie 2023, deținând funcția de secretar al Comisiei pentru tehnologia informațiilor și comunicații pe toată durata mandatului de deputat din legislatura 2016–2020 și, respectiv, calitatea de membru al aceleiași comisii în perioada 21 decembrie 2020–10 octombrie 2023. Prin urmare, Curtea constată că domnul Pavel Popescu a desfășurat activitate mai mult de 5 ani în domeniul comunicațiilor.

39. Cu privire la evaluarea capacității/cunoștințelor domnilor Vlad Bontea și Pavel Popescu în domeniul juridic, respectiv în cel al comunicațiilor – așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa –, instanța constituțională nu are competența de a realiza o asemenea operațiune, întrucât valorizarea gradului de cunoaștere/înțelegere/comprehensiune a acestor domenii reprezintă o condiție subiectivă a cărei apreciere ține de marja exclusivă a autorității care numește persoanele în funcție, și anume Parlamentul (Decizia nr.336 din 14 iunie 2023, precitată, paragraful 50).

40. Prin urmare, având în vedere îndeplinirea condiției obiective de desfășurare a unei activități „în domeniul comunicațiilor sau în domeniul juridic” circumscrisă intervalului de timp de 5 ani și ținând seama de marja de apreciere a autorității de numire – Parlamentul –, hotărârea criticată corespunde cerințelor art.11 alin.(3) lit.a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 și, astfel, nu încalcă nici prevederile art.1 alin.(3) din Constituție.

41. Totodată, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art.7 paragraful 1 fraza întâi din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice, „(1) *Conducătorul unei autorități naționale de reglementare sau, după caz, membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități naționale de reglementare ori supleanții acestora sunt numiți pentru un mandat de cel puțin trei ani, din rândul unor persoane cu autoritate și experiență profesională recunoscute, pe bază de merit, competențe, cunoștințe și experiență și în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente. [...]*”. Or, aceste cerințe referitoare la experiența profesională se regăsesc în cuprinsul dispozițiilor art.11 alin.(3) lit.a) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009, care, așa cum s-a arătat mai sus, nu au fost încălcate prin adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr.33/2023. Ca atare, nu se impune o analiză distinctă a criticii prin raportare la prevederile art.148 alin.(2) din Legea fundamentală.

42. Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.l) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.c), al art.27 alin.(1) și al art.28 alin.(2) din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate și constată că Hotărârea Parlamentului României nr.33/2023 privind numirea vicepreședinților Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2023.